

fikována) jednatelem společnosti »S.« K-em, a seznal, že se tak nestalo. Nezabýval se však otázkou, zda postupní smlouva nebyla již od počátku platně a závazně pro společnost ujednána. Podle zjištění podepsali jak fakturu z 1. července 1928, tak i postupní listinu z 20. července 1928 jednatel M. a stavitel Ž., jenž ovšem nebyl jednatelem společnosti; listiny ty nebyly tedy firemně správně podepsány, neboť znamení firmy se děje tak, že pod znění firmy připojí své podpisy dva jednatelé společně. Než závazný projev vůle za společnost může se státi nejen zákonnými zástupci jejími, nýbrž i zmocněnci nebo úředníky, pokud jednali v mezích svého zmocnění (srov. rozhodnutí čís. 9170 Sb. n. s.). Dle § 28 zákona ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. z. může býti provozování obchodů společnosti s ručením obmezeným jakož i její zastupování na venek svěřeno jednotlivým správcům obchodním nebo jinakým zmocněncům nebo úředníkům společnosti, a určuje se pak rozsah jejich zástupčí moci podle zmocnění jim daného. Ustanovovateli obchodní zmocněnce společnosti povolání jsou jednatelé, kteří dle společenské smlouvy jsou oprávněni k zastupování společnosti (§§ 18 a 19 shora cit. zákona). Jednatel K., když na jaře 1928 onemocněl, pověřil za souhlasu druhého jednatele M. stavitele Ž., aby za něho vedl agendu jednatelskou, a oba tito jednatelé trpěli, aby Ž. s jedním nebo dvěma jednately podepisoval účty. Byť i nebylo zjištěno, že jednatel K. zvlášť zmocnil stavitele Ž. k tomu, aby podepsal postupní listinu v úvahu přicházející, byl tento dle uvedených skutkových zjištění zmocněn k tomu, aby vedl agendu jednatelskou za onemocnělého K. Dle toho byl také zmocněn, aby společně s M. podepsal postupní listinu se zavazujícím účinkem pro společnost »S.« (čl. 47 a 52 obch. zák.). Netřeba proto obírat se otázkou, zda postup pohledávky byl dodatečně schválen jednatelem K. K postupu pohledávky firmy »S.« Rudolfu Z. došlo dříve, nežli usnesení o soudním zabavení pohledávky bylo doručeno žalovaným, takže žalobkyně z povoleného zabavení a příkázání pohledávky nemohla již nabýti práv proti žalovaným.

Čís. 15313.

Vykázal-li se obchodní cestující plnou mocí svého zaměstnavatele k inkasu, mohl dlužník nadále platiti tomuto zmocněnci s účinkem pro zaměstnavatele a nebyl povinen přesvědčovati se, zda zmocněnec má ještě plnou moc k inkasu; nesejde ani na tom, že později k účtům byly připojovány složenky, nebyl-li dlužník zpraven o odnětí oné plné moci.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, Rv I 2176/34.)

Žalobce přednesl, že prodal žalovanému zboží za určitou částku, jež byla dne 23. února 1933 splatná. Žalovaný zaplatil tuto částku obchodnímu zástupci žalobcovu Oskaru Th., ač tento neměl plnou moc k inkasování a nebyl proto oprávněn inkasovati od žalovaného peníze (kupní cenu). Ke každému účtu žalovanému zaslanému byla přiložena složenka,

takže žalovaný mohl a měl jenom tímto způsobem platiti. Domáhá se proto žalobou na žalovaném zaplacení kupní ceny dodaného zboží. Proti žalobě namítl žalovaný, že částku tu zaplatil zástupci žalobce Oskaru Th-ovi, poněvadž se vykázal plnou mocí k inkasování. Žalobce uznal také platby konané Th-ovi, a teprve když Th. neodvedl plateb, žádal je od žalovaného. Žalovaný byl teprve dopisem ze dne 23. března 1933 uvědoměn, že žalobce odňal Th-ovi plnou moc k inkasování. **P r v ý s o u d** uznal podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** zamítl žalobu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Nebylo popřeno, že žalobce používal Oskara Th. jako obchodního cestujícího k jednání v místech přespolečných. Jestliže se při prvním vybrání tržové ceny vykázal plnou mocí k inkasu, o které se netvrdí, že byla obmezena na onen plat, právem mu žalovaný později platil jako zmocněnci žalobcovu s účinkem pro tohoto a nebyl povinen se přesvědčovati o tom, má-li i nyní plnou moc přijímati placení tržové ceny, když neměl podklad pro pochyby o jeho plné moci. Naopak bylo věci žalobcovou, aby oznámil odnětí této plné moci žalovanému, měl-li zákaz inkasu Oskara Th. míti účinek vůči žalovanému. I když k účtům žalobcovým byly přikládány složenky, což se mohlo považovati za poukaz takto platiti, nebylo na účtech vyloučeno placení jiným způsobem a vykázal-li se Oskar Th. jednou plnou mocí k inkasu, mohl žalovaný na ni spolehnouti, dokud vůči němu nebyla plná moc odvolána (§ 1026 obč. zák.). Dovolatel neprávem poukazuje k čl. 55 obch. zák. a § 1016 obč. zák., poněvadž v souzeném případě jde jen o účinnost placení žalovaného pro žalobce do rukou jeho zmocněnce, které podle toho, co bylo uvedeno, se stalo řádným způsobem, neboť obmezení oprávnění zmocněnce nebylo v této době žalovanému oznámeno, ani neměl příčiny se o rozsahu jeho znovu přesvědčovati. Tím padá i poukaz žalobce na ustanovení § 1424 obč. zák.

Čís. 15314.

Vydal-li po skončení řízení podle § 193 c. ř. s. rozsudek jiný soudce, než který provedl řízení, jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, Rv I 2192/34.)

N i ž š í s o u d y vyhověly žalobě na zaplacení kupní ceny za dodané zboží.

N e j v y š š í s o u d z podnětu dovolání zrušil rozsudky obou nižších soudů pro zmatečnost a prvému soudu uložil, by vynesl nový rozsudek.

D ů v o d y :

Ústní jednání konané dne 20. prosince 1933, při kterém bylo řízení skončeno podle § 193 c. ř. s. před provedením výslechu žalující strany